

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/136/2014
Identifikačné číslo spisu: 4014200358
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:4014200358.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej v právnej veci navrhovateľa: P. A., bytom A., zastúpeného JUDr. Ondrejom Krempaským, advokátom so sídlom Račianska 66, Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2014, č. k. 23Sd/101/2014-27, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2014, č. k. 23Sd/101/2014-27, m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne číslo XY zo dňa 10. marca 2014 z r u š u j e a vec v r a c i a odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 167,78 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ondreja Krempaského, č. účtu XY vedený v Tatra banke, a. s., do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom z 30. júna 2014, č. k. 23Sd/101/2014-27, krajský súd potvrdil rozhodnutie číslo XY zo dňa 10. marca 2014, ktorým odporkyňa podľa § 65 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok . Súčasne účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

Preskúmané rozhodnutie odporkyňa odôvodnila tým, že navrhovateľovi bol podľa oznámenia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky z 19. februára 2014 priznaný výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“). Poukázala na to, že navrhovateľ získal dobu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok a preto dobu služby od 02. októbra 1970 do 04. októbra 1972 a od 01. septembra 1974 do 31. decembra 2003, t. j. v rozsahu 31 rokov a 122 dní pre nárok na starobný dôchodok podľa § 60 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. nehodnotila. Navrhovateľ požiadal o priznanie starobného dôchodku od 31. decembra 2010, avšak dôchodkový vek 62 rokov

podľa § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. dosiahol dňom XY a k tomuto dňu nezískal potrebnú dobu 15 rokov dôchodkového poistenia, keďže získal len 5 rokov a 173 dní poistenia.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľovi bol od 01. januára 2004 priznaný výsluhový dôchodok podľa § 38 ods. 1 a § 39 zákona č. 328/2002 Z.z. Pre výšku výsluhového dôchodku mu bola zhodnotená celková doba výkonu v štátnej službe v rozsahu 31 rokov a 122 dní. Navrhovateľ vykonával funkciu colníka, ktorá podľa potvrdenia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky z 19. februára 2014 nebola zaradená do I. ani do II. pracovnej kategórie. Keďže ku dňu dovŕšenia dôchodkového veku 62 rokov nebol navrhovateľ dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov, a dobu služby, ktorú získal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok mu nie je možné v súlade s § 60 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. hodnotiť ako obdobie dôchodkového poistenia, pričom nie je možné aplikovať ani ustanovenie § 274 zákona č. 461/2003 Z.z., nakoľko jeho pracovná činnosť colníka nebola zaradená do zvýhodnenej pracovnej kategórie, krajský súd dospel k záveru, že odporkyňa rozhodla správne, keď žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok zamietla.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že súd sa stotožnil s argumentáciou odporkyne, pričom tak zo strany súdu aj odporkyne bolo v prípade navrhovateľa aplikované ustanovenie § 274 zákona č. 461/2003 Z.z., ktoré sa výslovne týka len určenia dôchodkového veku. Navrhovateľ však nežiadal priznať starobný dôchodok skôr ako dovŕšil 62 rokov veku. Tvrdenie odporkyne, že nespĺňa podmienku najmenej 15 rokov dôchodkového poistenia nie je dôvodné, keďže u skupiny výsluhových dôchodcov (vojakov a policajtov) dobu služby považuje za obdobie dôchodkového poistenia a u inej skupiny, napr. colníkov dobu služby nepovažuje za obdobie dôchodkového poistenia z dôvodu, že neboli zaradení do I. alebo II. pracovnej kategórie. Takýto postup zo strany odporkyne považuje za protizákonný a diskriminačný, keďže k výsluhovým dôchodcom pristupuje rozdielne. Poukázal tiež na skutočnosť, že až do 30.06.2002, t.j. do účinnosti zákona č. 328/2002 Z.z. boli colníci (a teda aj navrhovateľ) poistení v Sociálnej poisťovni. Podľa názoru navrhovateľa zo žiadneho zo súdnych rozhodnutí nie je možné vyvodiť, že právny názor v nich vyslovený, je aplikovateľný len vtedy, ak o priznanie starobného dôchodku požiadajú výsluhoví dôchodcovia, ktorým bol priznaný výsluhový dôchodok, alebo výsluhový príspevok a boli zaradení do I. alebo II. pracovnej kategórie. Navrhovateľ nepožadoval, aby mu bola zhodnotená tá istá doba dvakrát, domáhal sa len rovnakého postupu ako postupuje odporkyňa u výsluhových dôchodcov, ktorí boli zaradení do I. alebo II. kategórie činností, ktorým bol priznaný výsluhový dôchodok a u ktorých dobu služby považuje odporkyňa za dobu poistenia. Navrhovateľ si je vedomý, že pre priznanie starobného dôchodku musia byť splnené obidve zákonné podmienky a to doba poistenia najmenej 15 rokov a dosiahnutie dôchodkového veku. Nikdy sa nedomáhal, aby jeho nárok na starobný dôchodok bol posudzovaný v súlade s § 274 zákona č. 461/2003 Z.z., keďže nevykonával pracovnú činnosť zaradenú do zvýhodnenej pracovnej kategórie. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil spolu s rozhodnutím odporkyne a vec vrátil odporkyňi na nové konanie a rozhodnutie. Súčasne si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia podľa ich vyčíslenia.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a rozhodnutie odporkyne bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku.

Medzi účastníkmi bola sporná otázka hodnotenia doby výkonu služby príslušníka colnej správy Slovenskej republiky, ako obdobia dôchodkového poistenia pre nárok na starobný dôchodok.

Z obsahu spisov vrátane administratívneho spisu odporkyne vyplýva, že žiadosťou z 31. decembra 2013 požiadal navrhovateľ o starobný dôchodok od 31. decembra 2010.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov tento zákon sa nevzťahuje na príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Železničnej polície, Hasičského a záchranného zboru, Horskej záchranej služby, colníkov (ďalej len „policajt“), profesionálnych vojakov ozbrojených síl, vojakov mimoriadnej služby (ďalej len „profesionálny vojak“), ktorých sociálne zabezpečenie je upravené osobitným predpisom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 65 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 10 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj zamestnanie a náhradná doba získané pred 01. januárom 2004 podľa predpisov účinných pred 01. januárom 2004, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa administratívneho spisu Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky navrhovateľ bol od 01. septembra 1974 v služobnom pomere príslušníka colnej správy Slovenskej republiky a po ukončení služobného pomeru mu bol rozhodnutím Colného riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 19. januára 2004, zn. 1254/2004-1304-2, podľa § 38 ods. 1 a § 39 zákona č. 328/2002 Z.z. od 01. januára 2004 priznaný výsluhový dôchodok, pre priznanie ktorého mu bola zhodnotená doba základnej vojenskej služby od 02. októbra 1970 do 04. októbra 1972 a doba služobného pomeru colníka od 01. septembra 1974 do 31. decembra 2003, celkom v rozsahu 31 rokov a 122 dní, z toho pre výšku výsluhového dôchodku len v rozsahu 30 rokov.

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky oznámením č. 1010400/1/90629/2014 z 19.02.2014 odporkyňi potvrdilo, že navrhovateľ nebol ako colník zaradený do I. ani do II. pracovnej kategórie (kategórie funkcií), neboli preto splnené podmienky na zníženie jeho dôchodkového veku. Vzhľadom na to nie je dôvodná požiadavka navrhovateľa na priznanie starobného dôchodku už od 31.12.2010 (ako uviedol v žiadosti o dôchodok z 31.12.2013); dôchodkový vek 62 rokov navrhovateľ dovŕšil až dňom XY.

Nebolo sporné, že navrhovateľovi bol priznaný výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z., teda že obdobie výkonu služby získal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok.

Zo žiadneho ustanovenia zákona o sociálnom poistení nevyplýva, že by sa poistencovi, ktorému bol priznaný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, nemali pre nárok na starobný dôchodok hodnotiť ostatné doby dôchodkového poistenia (doby tzv. civilného zamestnania).

Z právnych úprav, týkajúcich sa sociálneho poistenia alebo zabezpečenia osobitných skupín poistencov jednoznačne vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a osobitný systém sociálneho poistenia (zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov) sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania) pre dávky dôchodkového poistenia.

Kým zákon o sociálnom poistení upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi riadne zohľadnené pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo nepriaznivým zdravotným stavom, osobitné právne úpravy, používané v osobitnom systéme sociálneho poistenia obsahujú len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok sociálneho zabezpečenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Osobitný systém poistenia (zákon č. 328/2002 Z.z.) neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, sirotských a vdovských dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, a to aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca bez zohľadnenia kategórie funkcií a bez zohľadnenia dôb poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme. V dôsledku tejto skutočnosti potom vychádza záver, že poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení len v rozsahu, zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, ktorým sa pre nárok na tieto dávky započítavajú doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti, upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok.

V dôsledku súbežného uplatňovania týchto systémov tak nesprávnym a výlučne gramatickým výkladom zákona dochádza k diskriminácii poistencov osobitného systému, lebo odporkyňa im niektoré doby poistenia nehodnotí vôbec, alebo im ich hodnotenie odsúva a aj mení podmienky alebo odníma výhody, poskytované poistencom v osobitnom systéme sociálneho poistenia.

Postup, pri ktorom sa príslušníkom ozbrojených zborov v prípade vzniku nároku na výsluhovú dávku vo všeobecnom systéme nehodnotia všetky doby poistenia, však právna úprava, pri ktorej došlo k odčleneniu dôchodkového zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov do osobitného systému, nemala za cieľ.

Nová právna úprava, obsiahnutá v zákone o sociálnom poistení, nemala za cieľ vyžadovať od zamestnanca nadobudnutie dôb poistenia výlučne podľa ustanovení zákona o sociálnom poistení, teda vo všeobecnom systéme tak, akoby poistenc bol poistený výlučne len za podmienok, uvedených v zákone o sociálnom poistení, pričom tieto podmienky sú stanovené pre iné druhy zamestnaní a akoby v ostatnom období nebol poistený vôbec.

V záujme vysvetlenia správnej aplikácie zákona o sociálnom poistení aj v danej veci bolo preto potrebné skúmať pôsobnosť zákona o sociálnom poistení na tých poistencov, ktorí boli v určitom období poistení v inom, osobitnom dôchodkovom systéme na Slovensku. Nesprávnou aplikáciou zákona o sociálnom poistení dochádza k zhoršovaniu dôchodkového postavenia práve tých poistencov, ktorým v čase vzniku poistného vzťahu a aj počas jeho trvania právna úprava mala zabezpečovať komplexne výhodnejšie postavenie s prihliadnutím na náročné špecifiká ich služby.

Absolútne vylúčenie hodnotenia doby poistenia zo všeobecného systému u tých poistencov, ktorí získali dávky dôchodkového zabezpečenia v inom systéme sociálneho poistenia a nie v systéme všeobecnom, má za následok horšie zaobchádzanie s nimi, ako s poistencami, ktorí sú poistení v zahraničných systémoch sociálneho poistenia a u ktorých samotná poisťovňa vôbec nepochybuje o spôsobe výpočtu

ich dôchodkových dávok spôsobom krátenia, ktorý zabezpečuje primerané poistné plnenie za obdobia, v ktorých boli poistení na Slovensku po zohľadnení dôb poistenia v iných systémoch. Postupom odporkyne sa napríklad pri dosiahnutí dôchodkového veku a započítaní dôb poistenia, získaných len vo všeobecnom systéme vymeriava poistencom dôchodok vo výške, akoby celkovo boli poistení len po krátky čas. Pre poistencov, ktorí získali časť poistenia v oboch systémoch je takýto postup nad akúkoľvek pochybnosť nevýhodnejší, ako keby sa im pre vznik nároku hodnotila celá doba poistenia iba vo všeobecnom systéme.

Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

Primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

Podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

Odvolací súd zastáva názor, že aj vtedy, ak navrhovateľ nespĺnil podmienku získania viac ako 15 rokov poistenia len vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, ale získal by túto potrebnú dobu po zhodnotení dôb zamestnania v osobitnom systéme sociálneho poistenia, má odporkyňa povinnosť vykonať výpočet dôchodku s prihliadnutím na dobu poistenia v osobitnom poistnom systéme a dôchodok priznať navrhovateľovi vo výške, zodpovedajúcej rozsahu poistenia vo všeobecnom systéme.

Správne by preto odporkyňa mala pri rozhodovaní o nárokoch poistencov, ktorým bola priznaná niektorá z dávok výsluhového zabezpečenia poistencov osobitného systému, najprv vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získali vo všeobecnom systéme. Keďže výsluhový dôchodok má po dovŕšení dôchodkového veku pre vznik nároku na starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia (poistenia) charakter dávky v starobe, odporkyňa, vzhľadom na absenciu zákonnej úpravy súladnej s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, má postupovať v súlade s článkom 33 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, vyhláseného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. Starobný dôchodok navrhovateľa môže krátiť, a to primerane k počtu skončených rokov doby trvania jeho služby rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z.z. Iný postup by bol v priamom rozpore so zámerom zákonodarcu zabezpečiť vojakom a policajtom vyššiu úroveň ich zabezpečenia v starobe za dobu výkonu ich služby (zákon č. 328/2002 Z.z.) a táto kategória poistencov v systéme vnútroštátnych poisťovacích a zabezpečovacích systémov by bola znevýhodnená v porovnaní s poistencami vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia na Slovensku, a dokonca by s ňou odporkyňa zaobchádzala horšie, ako s poistencami poistenými v zahraničí, u ktorých o takomto krátení dôchodkov ani ona nemá pochybnosti.

Pri určení výšky starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia (poistenia) je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby, ktoré boli zhodnotené na účely výsluhového dôchodku a v nich dosiahnuté hrubé zárobky a to bez ohľadu na skutočnosť, v akom rozsahu a v akej kategórii funkcií bola doba výkonu služby hodnotená. Až po takom stanovení výšky starobného dôchodku možno sumu starobného dôchodku krátiť v pomernej časti, zodpovedajúcej zhodnotenej dobe služby, najviac však o sumu výsluhového dôchodku.

Záver odporkyne, že postup v súlade s čl. 33 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach sa vzťahuje len na tie situácie, keď poistenc ziskal dobu služby v I. alebo II. kategórii funkcií v potrebnom rozsahu pre zachovanie nároku na zníženie dôchodkového veku nie je správny a nevyplýva

ani z doterajšej judikatúry najvyššieho súdu.

Odlišným postupom odporkyne by sa doby poistenia poistenca vo všeobecnom systéme stratili a neboli by v žiadnom zo systémov zohľadnené, čo nezodpovedá ani zámeru zákona. Inak odporkyňa núti poistencov, poistených aj v osobitnom poistnom systéme, aby vykonávali zamestnanie po splnení podmienok pre vznik nároku na starobný dôchodok, čo nie je prípustné. Osobitný systém sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov totiž neposkytuje poistencom osobitného systému také starobné, predčasné starobné, invalidné, sirotské, vdovské a vdovecké dôchodky, ktoré by zohľadnili celú dobu poistenia poistenca.

Odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ splnil podmienku potrebnej doby dôchodkového poistenia vo všeobecnom (5 rokov) a osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia (30 + 1 rokov) spolu v rozsahu viac ako 15 rokov dňom dovŕšenia 62 rokov podľa § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľovi bol od 01. januára 2004 priznaný výsluhový dôchodok, ktorý po dovŕšení dôchodkového veku pre vznik nároku na starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia (poistenia) má charakter dávky v starobe, v súlade s článkom 33 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, vyhláseného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb., starobný dôchodok navrhovateľa možno iba krátiť a to primerane k počtu skončených rokov doby trvania jeho služby colníka, rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z.z.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne nie je v súlade so zákonom o sociálnom poistení. Súd prvého stupňa rozhodnutia odporkyne potvrdil na základe nesprávneho právneho názoru, preto odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne pre posúdenie nároku na starobný dôchodok zohľadniť tak obdobie dôchodkového poistenia v tzv. civilnom zamestnaní, ako aj obdobie výkonu služby. Po zistení tzv. teoretickej výšky starobného dôchodku so započítaním celej doby výkonu služby colníka, vrátane základnej vojenskej služby, je možné starobný dôchodok krátiť v súlade s článkom 33 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach č. 128. Pri novom rozhodovaní vo veci je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 7 O.s.p.).

O trovách konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia a to: za 2 úkony právnej služby á 61,87 € podľa § 11 ods. 4, § 13a ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. (prevzatie a príprava zastúpenia 14.04.2014, podanie odvolania z 20.08.2014) + 2x režijný paušál po 8,04 €. Náhrada trov právneho zastúpenia tak predstavuje sumu vo výške 139,82 € + 20% DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky) 27,96 €, čo činí spolu 167,78 €.

Odvolací súd navrhovateľovi z vyúčtovanej odmeny nepriznal náhradu za úkon právnej pomoci - prevzatie, ktorý právny zástupca, pravdepodobne omylom, vykázal 2x, a za úkon - písomné vyjadrenie k vyjadreniu odporkyne z 19.04.2014 z dôvodu, že tento úkon právnej pomoci nepokladá za účelne vynaložený. V uvedenom vyjadrení neuvádza žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by neboli tvrdené už v návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne.

Celkovú výšku priznaných trov konania v sume 167,78 € je odporkyňa povinná zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa, vedený v K., č. ú. XY do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (§ 149 ods. 1 v spojení s § 160 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.